

Važno je stoga samo ono drugo: Vlačić je bio bez domovine, Hrvat, koji je mnoge dane i mnoge godine izazivao rumenilo stida na blijedožutom licu Melanhtonovom, koji je učio Nijemce, kako da čuvaju učenja svojih učitelja, koji je proveo život u tome da ispravlja krive Drine Germanije. Strog prema sebi, Vlačić je i od drugih ljudi, od prosječnih, koji su nekad sjedili uz koljeno Lutheru, tražio da budu, kao i on, junaci i mučenici duha i ideje.